

uničili mlin, temveč so zajeli tudi stanovanjsko in gospodarsko poslopje, s katerim je zgorelo 67 stotov žita, oljarna s stiskalnico za olje, 250 kg bučnega olja, 100 litrov vina, pet svinj, vse košči, slamoreznica, dve žagi cirkularni, več kuhičnih metrov izdelanega hrastovega lesa, novo kolo, 300 kg moke ter mnogo drugih h gospodarstvu spadajočih stvari. Skupna škoda, ki je le deloma krita z zavarovalnino, znaša okrog 220.000 din. Požar je opazil mlinarski pomočnik, ki je v spanju zaslišal neko prasketanje, zato je šel pogledat, kaj se godi ter je na svoje veliko začudenje zapazil, da gori mlin. Takoj je zbudil Daičovo družino in Lajnščekka, ki je spal v mlinu, tako da so si vsi skupaj komaj rešili golo življenje. Gasilci so komaj rešili konja, kravo in eno svinjo z mladiči ter nekaj stanovanjske in kuhinjske opreme.

Turnišče. Zadnje čase se je pri nas slišalo mnogo pritožb in godrnjanja, češ da so delavci lendavskega okraja pri razdeljevanju pogodb in pri sprejemanju na sezonsko delo pri borzi dela zapostavljeni pred delavstvom soboškega okraja. Njihove pritožbe so bile deloma utemeljene in resnične, zato so se gospodje, ki se s tem pečajo, zavzeli tudi zanje in upamo, da ne bo več pritožb.

Rogaševci. Ob priliki proščenja pri Sv. Jurju je tukajšnji gostilničar priredil plesno veselico, na katero je prišlo precej fantov iz bližnje in daljnje okolice že v opitem stanju, zato so nekateri vročekrvneži razbili vse, kar jim je prišlo pod roke, a drugi vpili kot bi zblazneli. Radi navedenih dejstev je bila veselica prekinjena, razgrajati odstranjeni, a kolovodje neredov so bili prepeljani v varen pristan, kjer lahko nemoteno premišljajo svoje junaštvo, ki so ga storili sebi v posmeh.

Nedelica. Naša vas je prav za prav majhna, a vendar je že iz nje izšlo precej izobraženec. Pred dnevi je na pravni fakulteti univerze kralja Aleksandra v Ljubljani diplomiral naš rojak Lebar Štefan. Častitamo mu! — V nedeljo, 30. aprila, smo pokopali Zver Jožefa, ki se je v cvetu mladosti moral ločiti s tega sveta. Lani se je ob neki priliki hudo prehladil in od tistega časa je stalno bolehal, dokler ga smrt ni rešila vsega

trpljenja. Naj počiva v miru, a preostalim naše sožalje!

Truje. Hozjan Ignac, ki je svojočasno na Hotizi udaril s kolom z lendavskega sejma vračajočega se Horvat Ignaca iz Polane, ki je radi tega umrl, je bil obsojen na okrožnem sodišču v Murski Soboti na štiri leta robije in na 12.000 din odškodnine. Kazen je zato tako mila, ker uboj ni bil premišljen in namenoma storjen, temveč se je zgodil nesrečen slučaj.

Markiševci. Zelo je razburila tukajšnje prebivalstvo vest, da je 2. maja v zgodnjih večernih urah nekdo streljal skozi zaprto okno na Cipotovo družino, ki se je v kuhinji razgovarjala. Ker je bilo okno zaprto, strel ni nikogar zadel in ni bilo druge nesreče, da so radi velikega zračnega pritiska na oknu popokale vse šipe. Storilca so

orožniki izsledili ter ga izročili okrožnemu sodišču v Murski Soboti.

Krog. V četrtek, 4. maja, smo pri nas imeli letno proščenje sv. Florijana in domači praznik, ki smo ga praznovali zelo slovesno. Čeprav sta bili tudi dve veselici, ni bilo nobenega nemira, kar je lepo za naše fante.

Srednja Bistrica. Pred kratkim se je pri nas raznesla vest, da je v globoki jami neki mož zastrupil svojo ženo. Začeli so se zanimati, če je vest resnična, in so kmalu zvedeli, da je, ker je mož dejanje priznal.

Dobrovnik. Našim orožnikom se je posrečilo izslediti tatove, ki so dolgo v bližnji in daljnji okolici kradli, kar jim je prišlo pod roke. Storilci so že svoja tatinska dejanja priznali, zato se bodo zagovarjali pred sodiščem.

Društvene vesti

Vurberg. Ko bomo polagali zadnje cvetje na šmarčni oltar naše nebeške Matere, bo naša mladina postavila še šopek ljubezni in zahvale pred tron slovenskih mater. Binkoštni ponedeljek bo za našo faro odmeval v proslavi materskega dne. Zato toplo vabimo vse matere v župniji in vse, ki jih znate prav spoštovati in ljubiti ter se zavedate do njih svoje velike obdolžitve, da se te prisrčne proslave udeležite. Proslava obsega tragedijo »Ljubezen zmaguje«, petje, deklamacije s primernim govorom gospodične iz Maribora. Pričetek po večernicah.

Nekaj navodil udeležencem Prosvetnega tabora v Slov. Bistrici. Še tri tedne in 4. junij bo tu. Priprave so že v polnem teku, da ta tabor ne bo zastajal za drugimi tovrstnimi slovenskimi prireditvami. Splošni uspeh pa je največ odvisen od udeležencev samih, ki bodo s svojim številom in discipliniranostjo mnogo pripomogli k neizbrisnemu vtisu. Pripravljalni odbor poziva voz-

nike, naj za ta dan zaprežejo in na okrašenih vozovih pripeljejo svoje domače in sosedje. Dekleta in žene, ki imate narodne obleke, nikar ne ostajajte ta dan z njimi doma! Dobrodošli bodo tudi konjeniki, ki se naj pridružijo našim fantom na čelu spreveda. Razume se, da bodo v sprevedu imeli svoj oddelek tudi naši kolesarji s šopki na kolesih. Kolesa boste shranili na telovadišču fantovskega odseka. Poskrbljeno bo tudi za hrano opoldne. Govore bomo razširjali z zvočnikom. Skratka: lepo bo in veselo!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Samo nekaj dni nas še loči od telovadnega nastopa, katerega priredi slovenjebistriško okrožje fantovskih odsekov in dekliških krožkov na našem letnem telovadišču. Vabimo vse prijatelje naše mladine, da pridejo 21. maja na naš črešnjevski hrib.

Polzela. Za tombolo, katero priredi naše Prosvetno društvo in ki bo do sedaj največja v Savinjski dolini, je vedno večje zanimanje. Vedno

Mladinski tabor v Mariboru od 29. junija do 2. julija 1939

Nos te izdaja

Svoj nos pogledj! V zadnjem času prerokujejo človekov značaj celo po nosu. Velik nos, pravijo novi »učenjaki«, pomeni dober značaj. Po značaju slabi ljudje imajo majhne nosove. Če je gornji del nosu bolj razvit od konca, so duhovne lastnosti močnejše od čustvenih. Ljudje močne volje in precejšnje nestrpnosti imajo orlovske nosove, potlačen nos priča o neiskrenosti, vihravosti in lokavosti. Oster nos dokazuje prepirljivost. Dolge nosove imajo ljudje, ki jih radi vtikajo v tuje zadeve. Debele nosove nosijo ljudje, ki so nagnjeni k gmotnim skrbem in jim je užitek nad vse. Rdeči nosovi pa svoje nosilce že po barvi izdajajo. — Torej: pogledj svoj nos!

»Štefan, pojdimo!«

Močje je šel. Ko so se vrata zaprla za njim, je zaslišal, da je v gostilni spet zavladal prejšnji živžav.

11.

Kazimir je silno trpel. Ni se mogel dvigniti in klicati. Moči so mu vse bolj pešale in je s strahom mislil na to, da bo moral umreti. Rane so pekle, v glavi je čutil hude bolečine. Najhuje pa je bilo to, da ga je mučila žeja. Čez nekaj časa je zgubil zavest.

Ko se mu je proti večeru zavest vrnila, ga je spet začela mučiti misel, da bo kmalu umrl. Ta misel ga je navdala z obupom in sovraštvom. Sklenil je, da se bo maščeval. Z velikim naporom je poiskal v žepu svinčnik in kos papirja in je v litvanskem jeziku napisal:

»Nina Mateskas, od tvoje roke zadet bom moral umreti. Povejte Stanislavu! Pisano v petek zvečer. Jaz Kaz. Pav...«

Stanislav je bil mesar in član iste prostozidarske lože ko Kazimir. Umirajoči je njemu hotel izročiti maščevanje. Upal je, da bo prej ali slej kdo prišel k smreki ter bo našel njega in vrstice. V mraku je ranjenec spet izgubil zavest.

Ranjenec se je šele zjutraj spet zavedel. Zehlo ga je. Noge so bile otrple od mraza. Kakor v polsnu je slišal s ceste vpitje in ukanje pastirjev. K njemu ni prišel nihče. Svet se je začel vrteti z njim. Na posled je prišla Nina. Z njo je bil Štefan.

Ko se je v soboto popoldne spet zavedel, je stal ob njem mirovni sodnik Grenhut.

Grenhutov sin je zjutraj slišal strele, a je mislil, da so streljali lovci. A ko je popoldne spet hodil v bližini, se mu je zdelo, da od nekod sliši stokanje. Začel je iskati in našel je na Kazimira.

Ranjenec je s težavo izustil besedo:

»Vodo!«

Grenhut je odhitel k reki, da bi v klobuku prinesel vodo. Med skalami je na srečo našel staro vedro. Zajel je vodo in se naglo vrnil k nesrečnemu. Z roko je dvignil Kazimirovo glavo in nastavil vedro k njegovim ustnicam. Trpin je hlastno požiral. Ko se je napil, je položil Grenhut njegovo glavo na prejšnje mesto. Nato je tekla na cesto in začel klicati.

Kmalu se je zbralo okrog njega nekaj ljudi. Grenhut je povedal, kaj se je zgodilo, nakar se je vest z bliskovito naglico začela širiti. Ljudje so od vseh strani vreli skupaj. Kmalu se je pripeljal tudi poveljnik mestne policije. Za njim je pridrvel reševalni avtomobil.

Vsa množica je drla za Grenhutom. V prvi vrsti so šli poveljnik, reševalci in poročevalec krajevnega dnevnika.

Pol ure nato je Kazimir ležal v bolnišnici. Bil je povit ko kaka mumija. Z močnim žganjem so ga toliko spravili k sebi, da je mogel dati kratko izpoved oblastnemu zdravniku. Nato je izgubil zavest.

(Dalje stedi)

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

bolj se bliža 18. maj dan, ko boš dobil za tri dinarje motorno kolo. Glavni dobitki, kot motorno kolo, šest koles, so že nabavljeni in razstavljeni v trgovinah Tiršek in Strupeh na Polzell. Prav tako bodo v najkrajšem času razstavljeni tudi drugi dobitki, kot radio-aparat, kuhinjska oprava, pljug, okopalnik, ura, blago za žensko in moško obleko, servisi itd. Ker bo zadnje dni skoro gotovo primanjkovalo tombolskih kart, naj si jih vsak pravočasno nabavi, da se ne bo kasneje kesal.

Belevode. Dne 23. aprila smo izročili novo urejeno Prosvetno društvo g. provizorju Francu Križan. Ze doslej je bil uspeh društvene časopisne agitacije, da imamo na vsakih sto ljudi 35 naročnikov katoliških listov in le enega za brezversko frakažo. »Nova doba« med nami niti odgovora ni vredna. Naloga društva in naših sestankov pa bo, da v trudu in zmoju polnem radosti, domu gradimo slavo in čast.

Naši rajni

Smartno pri Slovenjgradu. Sredi cvetoče pomladi se je v petek, 28. aprila, okrog polnoči poslovila od zemskega življenja vzorna žena gospa Josipina Čas, p. d. Lužnikova iz Dobrave. Šele 43 let je bila stara, zato skoro nismo mogli verjeti naslednje jutro, ko so zajekali zvonovi vseh naših cerkva, da dobre »gospo Lužnikove« ni več med nami. Pokojnica se je pred 20 leti omožila na veleposestvo g. Časa in izhaja iz vzorne Verdnikove (p. d. Lakovske) rodbine iz Podgorja. Ze več let je vdano prenašala bolezen, ki ji je sedaj tako nenadoma pretrgala nit življenja. Rajnica je bila ljubeča soproga možu, svojim otrokom vzorna mati in tudi uslužbencem dobra gospodinja. Vsem, ki so v stiski potrkali na njeno srce, je rada pomagala. Številni brezposelni so našli pri Lužnikovih streho in dobili okrepčila. Ta verna in zavedna slovenska žena je bila dobrotnica naših cerkva, mnogo je darovala tudi našim dobredelnim ustanovam. Za uboge otroke pa je imela posebno sočutno srce. To priča dejstvo, da je imela ona in njeni vsakokrat ob birni veliko birmancev, večinoma ubožnih staršev, včasih celo čez 60. Z vsakomur prijazna je bila obče priljubljena in spoštovana. To je pokazal zlasti njen pogreb, ki se je vršil v nedeljo, 30. aprila. Spremljala jo je na zadnji poti ogromna množica domačinov in tujcev, bogatih in revnih; vsem se je brala z obraza globoka potrtoost in v očeh so jim blestele solze. Tisoči, ki so imeli občutiti njeno naklonjenost, so pošiljali goreče molitve k Bogu, ki naj ji vse dobro obilno poplača. Poslovilne besede je na grobu izrekel g. Pavel Gril, župnik iz Šoštanja, ki je v farni cerkvi daroval sv. mašo zadušnico in vodil pogrebne obrede ob asistenci gg. župnikov iz Smartna, Starega trga in Slovenjgradca. Pogreba so se udeležili tudi učenci in učiteljstvo osnovne šole in slovenjgraške meščanske šole. Počivaj v Bogu, blaga žena! — Preostalim naše sožalje!

Kapla ob severni meji. V 67. letu je preminul v župniji Kapla ob severni meji po vsej Dravski dolini dobro znani ter obče spoštovani posestnik

Franc Vraber. Rajni je bil že pod rajno Avstrijo zaveden narodnjak, zgleden gospodar, dober oče ter mož in priljubljen med hribovskimi kmeti in obdravskimi lesnimi trgovci ter splavarji. Na svoji lepi domačiji je s svojo blago ženo vzgojil pet sinov in šest hčerk. Od sinov je eden profesor dr. M. Vraber in eden kaplan v št. Jurju ob juž. žel. Blagopokojni, ki je bil brat lavantinskega prošta g. dr. M. Vraberja, je bil dolga leta občinski odbornik in ga je odlikoval kralj za njegovo neustrašeno narodno delovanje z redom sv. Save. Pogreb, o katerem poročamo med novjšimi vestmi, se je vršil na pokopališču v Kapli zadnji ponedeljek dopoldne. Obmejni slovenski korenini bodi Vsemogočni večni plačnik — ženi, otrokom in g. bratu pa naše iskreno sožalje!

Sp. Sv. Kungota. Umrl je na Gradiški Ivan Jarc, posestnik na Lebravem. Jarc je bil sorodnik člana banškega sveta g. Šerbineka. Pokojni je bil zaveden Slovenec, zvest katoličan ter živahen sotrudnik naše stranke. Pogreb se je vršil dne 7. maja ob obilni udeležbi. Svetila blagemu pokojniku večna luč! — Žalujočim naše sožalje!

Fram. Umrl je 27. aprila v Ješenci posestnik Janez Prelog, oče g. kateheta Ludovika Prelog. Bil je dober družinski oče, skrben gospodar in radi tihega ter mirnega značaja pri vseh splošno priljubljen. Pogreba, ki ga je vodil g. dekan Sagaj, se je udeležilo več duhovnikov in skoraj vsa župnija. Framski pevski zbor se je od pokojnega na domu in ob grobu poslovil s pesmijo. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Vurberg. Tja, kjer vigred večna vlada, je iz cvetočih ozar zemeljske pomladi odplavala bela duša 18 letnega mladeniča Frančka Felicijana, kjer bo ob Večni Lepoti uživala nemisljivo radost čiste mladosti, katere se hudobni svet ni imel časa omadeževati, za vedno. V borbi za fantovske ideale je bil zelena veja fantovske organizacije, bil je v odboru prosvetnega društva in tajnik MJRZ. Nikjer se ni branil dela, kjer je šlo za plemenite namene. Dasi skromnih sposobnosti, vendar je bil fant dela in razumevanja. Ob Veliki noči je nenadoma obolel na pljučnici in močno mu je oslabeledo srce. V mladostnem hrepenenju kipečega življenja si je želel čimprejšnjega okrevanja. Podal se je v ptuj-sko bolnišnico, od koder so ga pa potrli tovarishi 27. aprila v beli krsti, katero je spremljala oč. duhovščina z lepim številom prijateljev, znancev, sorodnikov z žalujočimi starši in bratoma prenesli na pokopališče v Ptuj. Pogrebno svečanost s pomenljivim nagovorom je opravil g. prošt z asistenco. V imenu fantovskih vrst se je poslovil od blagopokojnega fant domače fare s sklepom: Frančekov grob se zapira ob pozvanjanju šmarničnih zvonov; Marija, daj svojemu zvestemu otroku, da obhaja Tvoj lepi majnik ob Tebi! — Žalujočim naše sožalje!

Sv. Barbara pri Mariboru. Na dan 23. in 24. aprila smo pokopali dva člana Apostolstva mož, in sicer Nagerle Jožefa in Štubar Avgušтина, v starosti 80, odnosno 85 let. Bila sta res zgled vsem ostalim. — Dne 27. aprila smo položili v grob Marijino družbenko v lepi mladosti 27 let Nerat Moniko. O njeni priljubljenosti je pričal pogreb. Z ganljivimi besedami se je od rajne poslovil domači g. župnik Potočnik, pevski zbor pa je vsem zapel žalostinke doma in ob grobu. — Na Monikini sedmini se je nabralo 77 din za novo lavantinsko bogoslovje. — Naj vsi v miru počivajo — žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Spremili smo k večnemu počitku skrbnega očeta Toplak Jožefa

iz Rogoznice. Bil je otrokom nadvse dober oče, hiši vzoren gospodar, sosedom blag prijatelj in umen svetovalec. Večkrat je vodil županske posle. Vsakemu je bil pomočnik v sili. Vse življenje je bil veselega značaja ter v družbi, zlasti na ženitovanjskih gostijah, kamor so ga radi vabili za starešino, poln veselega razpoloženja. V njegovo hišo je zahajal le katoliški tisk. Sam vdan katoliški Cerkvi, je tudi svoje otroke vzgojil v strogo verskem duhu. Zato ga je vse cenilo in spoštovalo. Naj mu bo Bog za vsa velika dela, za katera v življenju ni iskal priznanja, bogat plačnik! — Žalujočim naše sožalje!

Sv. Barbara v Haložah. V lepeni spomladanskem dnevu so zapeli barbarški zvonovi in naznanili žalosno vest, da je v petek, 28. aprila, mirno v Gospodu zaspala dobra mati Blažek Marija, p. d. Veseličeva Micka iz Gradišča. Reva je trpela muke že dve leti na bolniški postelji, pa vendar se je je Vsemogočni usmilil in jo poklical k sebi sprevideno s sv. zakramenti. Pogreb je bil v nedeljo nato ob veliki udeležbi. Cerkevni pevski zbor je rajnici zapel ob grobu »Vigred«. Naj ji bo lahka domača zemlja! — Možu, sinu in hčerkama izrekamo sožalje!

Sv. Andraž v Haložah. Božja poslanica smrt letos pogosto obiskuje naše župljane. 23. aprila je potrkala na domačiji Kozel in pretrgala nit življenja materi in gospodnji Mariji Kozel. Pokojna je dočkala visoko starost blizu 80 let in je bila skrbna gospodinja. — Dne 25. aprila je postal žrtev nesreče Janez Emeršič. Ta dan je šel pomagat svojemu sosedu Milošič Ignacu nalagat na voz steljo in drva. Ko pa je naloženi voz začela živina peljati, že se je prevrnil in pokopal pod seboj nesrečnega Janeza, ki je bil pri priči mrtev. Ponesrečeni je bil v najboljši moči in skrben oče svojim otrokom. — Prelepi maj je končal trpijenje Nežike Kranjc. Rajna je bila 25 let članica Marijine družbe in tri leta odbornica. Ob grobu se je poslovil od blagopokojnice g. kaplan Petan. — Počivajte v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Pršetinci pri Sv. Tomažu. Hud udarec je zadel družino Franca Budja, kateri je iztrgala nezizprosnna smrt sinčka-edince. Pogreb Frančka se je vršil v nedeljo, 30. aprila. Njegove zemeljske ostanke smo izročili materi zemlji ob veliki udeležbi faranov. Spavaj v miru, dragi Franček, staršem in rodbini pa izrekamo sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Umrl je v bolnišnici v Sarajevu Friderik Dermota, sin tuktajšnjega uglednega usnarja. Vse je prišlo tako naglo: Friderik je bil v strokovni šoli na jugu naše domovine. Čez mesec dni bi končal študije, a nezizprosnna smrt mu je ustavila srce. Oče in brat Valter sta se takoj po brzojavki o smrti podala v Sarajevo ter oskrbela prevoz pokojnega Frica v domači kraj. Dne 2. maja smo ga, 24 let starega, pokopali ob izredno veliki udeležbi. Pri odprtem grobu se je od njega poslovil sošolec in prijatelj. Potem je govoril salezijanec g. Nemeč, pevci pa so svojemu tovarišu zapeli. Naj priljubljeni Fric v miru počiva! — Žalujočim naše sožalje!

Smartno ob Dretih. V visoki starosti 88 let je umrl Jožef Slapnik, p. d. Piklev oče. Bil je svoječaso lastnik največjega posestva v župniji. Ko pa mu je pred 30 leti umrla žena, je izročil posestvo sinu. Pokojnik, kateri je bil zaradi svoje vedre narave povsod priljubljen, zapušča tri sinove in štiri hčerkice ter številne vnuke in pravnuke. Naj počiva v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Zdole pri Brežicah. Nedavno nas je za vedno zapustila Rozalija Kolman, roj. Rožman iz Zdol, zadeta od srčne kapi. Rajna je bila mati desetih otrok, katerih večina še ni preskrbljena. Odsila je za sinom Mihaelom, ki je umrl pred